

Arrest

nr. 154 757 van 16 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 8 juni 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 7 mei 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. RUMONGE, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 18 januari 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 7 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan verzoeker op 19 mei 2012 kennis heeft genomen. De motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.01.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

J.B.D. nationaliteit: Sierra Leone

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Redenen:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 09/01/2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).”

1.3. Tevens neemt de gemachtigde op 7 mei 2015 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan verzoeker op 19 mei 2012 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie wordt aan J.B.D.

(...) van Sierra Leone nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 13/06/2012 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland(3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

Artikel 9ter paragraaf 3 -3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in paragraaf 1, vierde lid.

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea, 2° van de wet van 15 december 1980).”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

"II. 1. De verwerende partij stelt dat het verzoekschrift tot regularisatie van verzoekende partij onontvankelijk is omdat de ingeroepen ziekte niet zou voldoen aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Het standaard medisch getuigschrift dd. 9 januari 2012 zou geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte vertonen.

"Artikel 9ter §3-3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1,4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 09/01/2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. "

In artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 staat letterlijk :

' §1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.(...)Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. '

Het gaat dus om een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven OF over een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst.

In casu is het wel degelijk waar dat het leven van de verzoekende partij niet in gevaar zou zijn, maar zij riskeert wel een onmenselijke of vernederende behandeling in haar land van herkomst want een adequate behandeling omtrent haar behandeling is daar niet aanwezig, dit werd uitgebreid beschreven in het verzoekschrift dd. 16 januari 2012.

De verwerende partij heeft haar onontvankelijkheidsbeslissing enkel gebaseerd op het 4de lid van artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, met name dat de graad van ernst van de ziekte niet zou aangetoond worden.

De behandelende arts stelt echter wel in het medisch certificaat van 9 januari 2012 dat de verzoekende partij onderworpen moet worden aan, maandelijks, nauwgezette controle. Het feit dat de verzoekende partij zo zorgvuldig client opgevolgd te worden voor haar medicatie en structurerende therapie impliceert dan ook de graad van de ernst van de ziekte.

Dit betekent dan ook dat de ziekte van de verzoekende partij ernstig genoeg is om regelmatig opgevolgd te worden en dat bijgevolg deze ziekte een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit of een reëel risico van onmenselijke of vernederende behandeling aangezien er geen goede behandeling bestaat in haar land van herkomst zoals bedoeld in artikel 9ter § 1 van de wet van 15 december 1980.

Omwille van bovenstaande redenen meent de verzoekende partij dat de thans bestreden beslissing in strijd is met de materiële motiveringsplicht.

II.2. In arrest 33.829 van 9 november 2009 heeft Uw Raad beslist dat het ontbreken van informatie over de medische situatie op een medisch certificaat niet de onontvankelijkheid van de medische aanvraag, maar de gegrondheid betreft.

"En outre, le Conseil rappelle également que l'obligation de motivation formelle qui pèse sur l'autorité, si elle n'implique nullement la réfutation détaillée de tous les arguments avancés par la requérante, elle n'en comporte pas moins l'obligation d'informer celle-ci des raisons qui ont déterminé l'acte attaqué, ainsi que celle de répondre, fut-ce de façon implicite mais certaine, aux arguments essentiels de l'intéressée.

Or; en l'occurrence, force est de convenir que la décision entreprise, en ce qu'elle dispose que " (...) les documents médicaux fournis du 21/04/08 et 14/04/2008 ne précisent aucunement si un traitement médicamenteux serait nécessaire. Or, ces informations sont non seulement utiles mais indispensables pour une appréciation de la demande au sens de la loi c'est à dire dans l'appréciation de la possibilité de traiter cette pathologie au pays d'origine ou de provenance" ne permet pas de comprendre en quoi cette carence doit, au regard des exigences prescrites par l'article 7, § 1er, de l'arrêté royal du 17 mai 2007, précité, mener au constat de l'irrecevabilité de la demande plutôt qu'à une appréciation critique dans le cadre de son bien-fondé.

Ook al zou er informatie ontbreken omtrent de graad van de ernst van de ziekte, mag dit geenszins leiden tot een onontvankelijkheidsbeslissing. Dit betreft een beslissing over de gegrondheid.

In arrest 33.030 van 22 oktober 2009, arrest 36.950 van 13 januari 2010 en arrest 43.529 van 20 mei 2010 bevestigde Uw Raad bovenstaande beslissing.

Om deze reden is de thans bestreden beslissing in strijd met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

11.3. Daarenboven indien de ingeroepen ziektes van de verzoekende partij niet duidelijk zouden zijn voor de verwerende partij, mag deze geenszins besluiten tot onontvankelijkheid.

In het arrest n° 26.762 van 30 april 2009 valt te lezen :

"Gezien de uitgebreide informatie die bijgevoegd werd bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, gezien geen enkele wetsbepaling, noch het KB van 17 mei 2007 verdere precisering geeft over wat verstaan dient te worden onder „medisch getuigschrift of onder „alle nuttige inlichtingen en „andere dienstige informatie, gezien uit de memorie van toelichting blijkt dat zelfs wanneer de medische toestand van een aanvrager niet 100% duidelijk is, onderzoek is aangewezen, gezien verzoeker medische getuigschriften en andere medische informatie bijbrengt bij zijn aanvraag waarin zijn gezondheidsproblematiek en een risico beschreven staan en gezien verzoekers prima facie beantwoorden aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, is het onzorgvuldig van de verwerende partij te stellen dat de aanvraag onontvankelijk is. "1

Als de medische situatie van de verzoekende partij dus niet 100 procent duidelijk zou zijn, mag de verwerende partij niet zomaar beslissen dat de regularisatieaanvraag onontvankelijk zou zijn. In dat geval zou verder onderzoek noodzakelijk zijn.

In casu voldoet de aanvraag van verzoekende partij aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, verwerende partij schendt dan ook het zorgvuldigheidsbeginsel door de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

11.4. Bovendien is de bestreden beslissing een standaard motivering en toont deze geenszins aan dat er rekening gehouden werd met de specifieke elementen van verzoekende partij zelf. Er kan in de beslissing geen enkele materiële of formele motivering teruggevonden worden waarin zou blijken dat dit wel het geval zou zijn. Ook in die zin schendt de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel."

3.2. De verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen als volgt:

"Verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing ten onrechte werd geoordeeld dat de graad van ernst niet werd vermeld in het voorgelegde standaard medisch getuigschrift, nu de behandelende arts stelde dat verdere controle van verzoeker nodig was en zo impliciet de ernst van de ziekte zou hebben aangegeven.

De verwerende partij laat gelden dat verzoekers beschouwingen feitelijke en juridische grondslag missen.

De verwerende partij wijst erop dat artikel 9ter §1, 4e lid luidt:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. "

en §3, 3° luidt:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in 7. vierde lid; "

Uit de deugdelijke motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie diende te besluiten dat er in het medisch getuigschrift "geen uitspraak werd gedaan omtrent de graad van de ernst" :

"Het standaard medisch getuigschrift dd. 09/01/2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift Bij gebrek aan één van de in art 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. "

In casu werd de bestreden beslissing genomen om reden dat het medische getuigschrift van verzoeker de graad van ernst niet vermeldt.

Deze vaststelling kan niet ernstig worden betwist door de verzoekende partij.

In het voorgelegde medische getuigschrift werd slechts het volgende vermeld:

"B/ DIAGNOSE: (gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend):

- nervositas
- angst
- insomnie
- depressie "

Een eenvoudige lezing van het getuigschrift toont aan dat wel melding wordt gemaakt van de ziekte, doch nergens melding wordt gemaakt van haar graad van ernst.

In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt dient conform art. 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift uitdrukkelijk te vermelden welke de graad van ernst van de aandoening is.

Indien de graad van ernst niet wordt vermeld op het medisch getuigschrift verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk in toepassing van art. 9ter §3 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de bovenstaande motieven van de bestreden beslissing, blijkt afdoende dat de gemachtigde geenszins op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten dat het medisch getuigschrift niet de wettelijk vereiste vermeldingen bevat.

Terwijl het geenszins aan de gemachtigde toekomt om - zoals verzoeker kennelijk verwacht - uit de loutere vermelding van de behandeling van de aandoening elders in het getuigschrift van verzoeker de 'ernst' af te leiden.

"In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het medisch getuigschrift dat verzoeker voorlegde, niet voldoet aan artikel 9 ter § 3, 3° van de Vreemdelingenwet: het voldeed niet aan de voorwaarden van artikel 9 ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet; het vermeldt niet de graad van ernst van de aandoening.

Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit het medisch attest van 31 maart 2011 dat verzoeker voorlegde bij zijn aanvraag van 5 mei 2011 blijkt dat het volgende werd vermeld: "Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend (...)lombosciatalgie et douleurs genoux". In het medisch getuigschrift wordt verder melding gemaakt van de actuele behandeling (medicatie en kine) en de duur ervan (3 maanden).

Uit het medisch getuigschrift blijkt dat bij "diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen " enkel wordt vermeld wat de aandoeningen zijn. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris en het steunt op een correcte feitenvinding om te oordelen dat in het medisch attest geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet

Waar verzoeker meent dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de woorden "lombosciatalgie et douleurs genoux " en uit de rest van het medisch attest, kan hij in casu niet worden gevolgd. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst in casu impliciet kan worden afgeleid uit de overige bewoordingen en uit het geheel van het medisch attest.

Verzoeker stelt dat het standaard medisch attest niet verwijst naar de graad van ernst van de aandoeningen maar slechts naar de ernst van de aandoeningen en dat er dus door dit medisch getuigschrift niet gevraagd wordt naar de graad van ernst van de aandoening. De tekst van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet is echter duidelijk: "Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. " Verzoeker maakt aldus met zijn uiteenzetting niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze de aanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaarde. " (R.v.V. nr. 68.505 van 17 oktober 2011)

"Voor zover verzoeker s laten gelden dat het niet aan de gemachtigde van de staatssecretaris toekomt zijn appreciatie te geven over de ernst van de aandoening, maar dat dit dient te gebeuren door een ambtenaar-geneesheer, wijst de Raad erop dat de verwerende partij in casu niet heeft getracht een medische beoordeling te geven, maar louter is nagegaan of aan de toepasselijke wettelijke bepalingen is voldaan. Door vast te stellen dat in het standaard medische getuigschrift van 21 april 2011 enkel de aandoeningen worden vermeld en de noodzakelijk geachte behandeling, maar niet de graad van ernst van deze aandoeningen, heeft de gemachtigde van de staatssecretaris zich geenszins in de plaats gesteld van een ambtenaar-geneesheer. De gemachtigde heeft louter geoordeeld dat niet werd voldaan aan de voorschriften van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, met name het vierde lid van § 1 dat voorschrijft "Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. "en §3, 3° dat bepaalt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard "indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Waar verzoekers verder de mening zijn toegedaan dat een psychische aandoening zo onder weer een posttraumatische depressie, een ernstige aandoening is en dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de term "posttraumatische depressie kunnen zij niet worden gevolgd. Artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit de aard van de aandoening zelf.

Verzoekers tonen niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of steunend op een foutieve feitenvinding tot de bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt op afdoende, ter zake dienende, pertinente en deugdelijke motieven. De schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen. " (R.v.V. nr. 78.395 van 28 oktober 2011)

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bovendien bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

Verzoekers beschouwingen missen dan ook elke grondslag.

De verwijzing door verzoeker naar rechtspraak, kan hieraan geen afbreuk doen, nu deze rechtspraak betrekking heeft op het oude artikel 9ter, dat inmiddels werd gewijzigd.

Verzoeker kan ook niet ernstig worden genomen waar hij stelt dat de gemachtigde verder onderzoek had moeten voeren. Wanneer de gemachtigde vaststelt dat een aanvraag niet conform de wettelijke voorwaarden werd ingediend, vermag hij te beslissen dat deze aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard. Verzoeker toont niet anders aan en schijnt te vergeten dat de plicht om een correcte aanvraag in te dienen op hem rust, en niet op de gemachtigde.

Verzoeker kan ook niet worden gevolgd waar hij voorhoudt dat de bestreden beslissing een standaardmotivering zou betreffen. Immers blijkt dat uit de motieven van de bestreden beslissing dat de gemachtigde wel degelijk kennis heeft genomen van de individuele situatie van verzoeker, en daarbij ook verwijst naar het door verzoeker ingediende getuigschrift.

Tevens dient te worden opgemerkt dat, indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (R.v.St., nrs. 164.171, 27 oktober 2006 en 172.821, 27 juni 2007).

Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed.

Het loutere feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de bestreden beslissing maakt geen grond tot vernietiging uit.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.”

3.3. Wat betreft de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

De schendingen van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.4. De eerste bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet “zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012” luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aan toont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...).

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;”

Uit artikel 9ter, § 3, 3°, *juncto* artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden (zie RvS 25 september 2012, nrs. 220.745 en 220.747).

3.5. Blijkens het administratief dossier heeft verzoeker bij zijn aanvraag van 18 januari 2012 een medisch getuigschrift van 9 januari 2012 gevoegd conform het wettelijke voorziene model.

De Raad wijst erop dat artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 24 januari 2011, voorziet dat het bedoeld standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder punt B. DIAGNOSE een *“gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend”* gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de *“ernst van de aandoening”*, er is geen specifieke vraagstelling over de *“graad van ernst”* voorzien.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij betoogt, volstaat het daarom zeker dat de graad van ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het niet specifiek uit het antwoord op een bepaalde vraag. (RvS 11 januari 2013, nr. 220.013, RvS 18 december 2012, nr. 221.805). Immers de gemachtigde mag wel nagaan of het antwoord op de vragen in het medisch getuigschrift als vermelding van de graad van ernst kan worden beschouwd (RvS 5 juni 2013, nr. 223.745).

3.6. Verzoeker wijst erop dat uit het medisch getuigschrift van 9 januari 2012 blijkt dat hij onderworpen moet worden aan een maandelijkse nauwgezette controle. Hij betoogt dat het feit dat hij zo zorgvuldig opgevolgd dient te worden voor zijn medicatie en structurerende therapie dan ook de graad van de ernst van de ziekte impliceert.

Uit het medisch getuigschrift van 9 januari 2012, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de arts van verzoeker niet enkel de aandoeningen *“nervositas, angst, insomnie, depressie”* vermeldde, maar ook de graad van ernst van deze aandoening, waarbij hij specificeerde dat er actueel een medicamenteuze behandeling nodig is (lormetazepam); dat er verdere maandelijkse ambulante behandeling is vereist voor de duur van twee jaar, dat wat betreft de prognose van de aandoeningen een stabilisatie mogelijk is; en dat bij stopzetting van de behandeling zich een verdere detoriatie zal voordien.

De verwerende partij kan niet gevolgd worden waar deze stelt dat er niets wordt vermeld inzake de graad van ernst. Andere vermeldingen in het standaard medisch getuigschrift kunnen immers volstaan om de graad van ernst van de aandoeningen aan te tonen, *in casu* zoals ze door verzoeker worden geconcretiseerd (RvS 17 maart 2015, nr. 230.526).

De Raad benadrukt dat de beoordeling zelf van de graad van ernst van de ziekte, met name of de voorgelegde aandoeningen ernstige ziekten zijn, toe komt aan de ambtenaar-geneesheer, in overeenstemming met artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet.

3.7. Hoewel het standaard medisch getuigschrift aldus informatie vermeldt over de graad van ernst van de voorgelegde aandoeningen, wordt in de bestreden beslissing evenwel gesteld dat het standaard medisch getuigschrift geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte toont. De Raad stelt vast dat dit motief van de bestreden beslissing niet steunt op een correcte feitenvinding en dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk heeft gehandeld door de aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt vastgesteld.

De Raad wijst erop dat elke zaak individueel beoordeeld dient te worden. Waar de verwerende partij verwijst naar arresten van de Raad moet worden opgemerkt dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben en dat de verwerende partij niet aantoonde dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot de door haar geciteerde rechtspraak identiek zijn aan deze in

voorliggende zaak, zodat *in casu* dezelfde conclusie zou moeten worden getrokken. De Raad dient op zich dan ook niet in te gaan op de door verwerende partij aangehaalde rechtspraak (cfr. RvS 16 december 2009, nr. 198.981).

Het middel is in de opgegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere middelonderdelen geen aanleiding kunnen geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing, worden de overige onderdelen van het enig middel niet meer onderzocht.

3.8. Uit de lezing van de tweede bestreden beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten blijkt dat deze beslissing werd genomen op dezelfde datum als de eerste bestreden beslissing. De eerste bestreden beslissing werd genomen door attaché [H.C.] en geeft uitdrukkelijk de instructie aan de burgemeester van de stad Brugge om door afgifte van het model van de bijlage 13 verzoeker kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten. De tweede bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk "*In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde*" en wordt vervolgens andermaal ondertekend door diezelfde attaché. Het betreden bevel is dus gesteund op de eerste bestreden beslissing.

In het kader van een goede rechtsbedeling dient het bestreden bevel (bijlage 13), die werd genomen en ter kennis gebracht op dezelfde datum als de vernietigde beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, uit het rechtsverkeer te worden gehaald en te worden vernietigd.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 7 mei 2012, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES